

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: „Küzdelem az igazságért!”

Előfizetési ár:
Egy évre 8 kor. Negyedévre . . . 2 kor. — fl.
Fél évre 4 „ Egyes száma ára — „ 20 „

Beiratkozással érlekezhetni: k. id. szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Vasuti szerencsétlenségek.

(Modern rabszolgák.)

Az utóbbi időben sokat hallottunk vasuti szerencsétlenségekről és komolyan gondolkodóba ejtett az a körülmény, hogy e szerencsétlenségek mindegyike olyan volt, hogy csak a jóságos ég különös gondviselésének köszönhető, hogy sok száz ember élet nem esett áldozatul. A sűrűn ismétlődő szerencsétlenségek azonban fokozottabb módon teszik köteleességünké, hogy a vonatok összetűzőzése kiküszöbölésére minden lehetőséget elkövezzünk.

Fantázia-telt agyak szüleményeként kísért néha-néha egy-egy találmány, mely a feltaláló szerint minden elképzelhető szerencsétlenségnek képes elejét venni, de sajnos ez csak a feltaláló fantáziájában van így, mert bizony a gyakorlatban a nagy találmány játék bábuvá törpül, a minthogy az legfeljebb is apró gyermekek játékszerűül szolgálhat s az eredeti czélt meg sem közelíti. A magyar államvasutak igazgatósága méltányos tevékenységét és igyekezetet fejt ki a szerencsétlenségek elkerülésére s nem hisszük, hogy akadt volna olyan feltaláló, ki a vasuti balesetek megszüntetésére csak valamire való eszmével is járt előlük, hogy azt ki ne próbál-

ták volna; noha az ily próbák sok ezer forint kiadással voltak kapcsolatba. A Máv. igazgatósága — ezt dicséretére mondhatjuk — sokat tett az emberélet biztonságáért s ma is unos-untalan próbálgat, kísérletez s talán most is van néhány tisztviselő tanulmány uton a mindentudó külföldön; mégis azt kell hangoztatnunk, hogy gondoskodása kevés, nagyon. Végre is olyan balesetek elkerülését, melyeket emberi ész és munka meggátolhat, — joggal követelheti az államvasutaktól a nagyközönség, az a közönség, melynek filléreiből az államvasutak havonta milliókat halmoznak egybe — fölöslegként.

A balesetben elhaltak, vagy életben maradt hozzátartozóinak üdvösségéhez nagyon kevés az az esetleges körülmény, hogy kártérítést nyujt néki a halálesetért. Ez a kártérítés sohasem fogja pótolni a szülőnek gyermekét, a gyermeknek szülőjét, — férjnek feleségét, — vagy viszont s ha az egész vagyonát ajánlaná fel az államvasut, az életet ezzel sem tudná visszaadni a halottnak, pedig a szerető rokonok csak ez, egyedül ez kellene, csak ez lenne elég az ő üdvösségének. Avagy talán kielégíti majd a szerencsétlenül jártakat az a körülmény, hogy az államvasutak az ő szerencsétlenségük után fognak a vasuti balesetek megszüntetésére radikális eszközök-höz nyujtani?!

Ime, mi rámutatunk egy olyan momentumra amely nagyban elősegítené a vasuti balesetek megszüntetését, sőt azt merjük állítani, hogy ha ajánlatom meghallgatásra talál és az ország összes vonalain életbe lép, akkor a vasuti balesetek nálunk ritkaság számba fognak menni. A megoldás egyszerű és az államvasutaknak még csak anyagi áldozatba sem kerül.

Az államvasutak archivumában bizonyára megőrizték a vasuti balesetekre vonatkozó jelentéseket. Nézzük csak azokat szorgosan át, az lesz az eredmény, hogy azok legnagyobb része a reggeli vagy délelőtti órákra esik. És nézzük csak csupán olyan tisztviselők azok, kik huszonnégyórás szolgálatuknak utolsó szakát töltik.

Ez a huszonnégyórás szolgálat legfőképp előidézője a gyakori baleseteknek. Ezt kell a legsürgősebben megszüntetni és jelentékeny részben meg lesz oldva a balesetek megszüntetésének nagyon fontos kérdése.

Az ember végre is csak ember, még ha vasutas is. A huszonnégyórás szolgálat nem embernek való, nem is birja ki. Valóságban modern rabszolgák a 24 órás vasutasok. Az ember alyás nélkül 24 órán keresztül el van valahogyan, de ezt megszokni nem lehet, mint talán egy rossz kabátot. A napnak harmadik és a negyedik negyedében még a legjobb akarat mellett sem lehet friss, üde az ember; fáradt bá-

TÁRGZA.

Mozart és Mária Antónia mint jejegyek.

— Amadé, hallod Amadé, hogy leszünk már? Még sem jössz ki, biz' isten elkésünk. A császári fogat rögtön itt lesz, hogy bennünket elvigyen, készen vagy már?

Igy kiáltott Bécsben az 1762-ik év napján egy férfiú abban a korcsmában, melyet abban az időben „fehér ökör”-nek neveztek, melynek neve azonban később a civilizáció befolyása alatt „London városá”-vá nőtte ki magát.

— Mindjárt, mindjárt, édes atyus — szólt egy gyermeki hang a mellékszobából, mely a lérfiú fiát, Mozart Amadé Farkasé volt. — Ezt az átkozott tentát nem tudom lemosni ujjamról pedig tentás kézzel csak nem zongorálhatok a nagy császárné előtt.

— Lám, lám, fiam, hányszor mondtam már, hogy a tollal kell írni, nem az ujjakkal. Szüleid minden intésére ügyelsz, csak az irás nem akar sikerülni. Nagyon sietsz, s ha felteszed is magadban, hogy tisztességes firkát állítsz elő, csak az első három sor tűrhető, a többi olyan, mintha tyukkaparás lenne. Különbömit írtál?

— Egy nótát, atyám, zongorára.

— Nótát? Na hiszen elképzelem azt a firkát, melyet a disznók miatt olvasni sem lehet.

Pedig hányszor figyelmeztettünk én és Svartner bácsi, az udvari trombitás, hogy a pennát ne üsd egészen a kalamáris fenekére.

— Csak ne haragudjál, édes atyus! ily kiáltással ugrott elő egy hat éves fiú a mellékszobából. Tudom, sok bajod van csunya írással, de majd megváltozom minden esetre. De megígéred, hogy minden este eldanozom az én kedves nótámat.

— Hisz jól van no, de aztán belegyen váltva az emberszó.

A pinczér jelenté, hogy megérkezett a császári kocsi, mely Mozartot, az udvari zenészt s kis okos fiát a császári lakba fogja vinni. Apa és fia ünnepi köntösbe öltözve büszkén lépdeltek le a rozoga lépcsőn s elhelyezkedtek a kényelmes kocsiban.

Mária Terézia, kedves férjével együtt, igen szerették a zenét, s nem egyszer csináltak maguknak jó napot azzal, hogy hangversenyt rendeztek. Az uralkodói gondokat egy-egy órára elűzték. Gyakran maga Terézia is énekelt, mint-hogy igen csinos hangja volt. Udvarában a legtehetségesebb zenészek voltak összegyűlve. Ma azonban a kis „salsburgi csoda-gyermekek”-ef, a kis Mozartot akartak meghallgatni, ki fiatal gyermekkorra daczára már híres muzsikus volt, s kirólhat éves korában méltán jósolhatták, hogyha él, nagy művész leszén, aminthogy meg is történt.

A két Mozart, apa és fia, belépett. Mindnyájuk nagy ijedtségére azonban a kis Mozart azonnal a császárné ölébe ugrott és csókolta őt jobbra-balra.

— No, császárné, mondta végre oly szép nót, mint te vagy, még életemben nem láttam.

A lelkes fejedelemné megölelte a kis fiút.

— Tché! tetszem neked, Amadé? —
— Oly szép vagy, mint az istenség s ugy szeretlek, mint atyám hagedujét.

Ennél többet a vallásos és zenéért élő-haló gyermek nem mondhatott.

— No, hanem most — mondá Ferencz császár, — jászál is a császárnának valami szépet. Én majd fordítom neked a kótát.

— Oh, én igen szívesen játszom, hanem a lapfordítás nagyon bajos lesz. Nincs itt Wagenseil ur, azt kell elhivatni, az ért a dologhoz.

A császár Wagenseil után küldött.

— Bácsi, — mondá — Wagenseil meg jelenészkor a kis művész, — az én nótáiból fogok zongorázni, de ne ugorja am at a nehéz helyekét.

A zenedarab igen jelesen végződött.

— Kis ember, mondá a császár, minden ujjal szépen játszott a művész, de ha egy ujjá és ugy tudnál játszani, hogy a zongora belegyen a földbe, csak akkor csodálnának igazán.

gyadt lesz, szeme álmos, gondolkodáta zavart és talán a bekövetkezendő pihenésen a váson kívül másra nem is tud gondolni. Ilyen állapotba felelőség teljes komoly szolgálatra képtelen az ember és im az ily állapotú ember intézkedésére van bízva sok száz ember élete.

És most nem marad egyéb hátra, mint az, hogy az államvasutak igazgatósága a leg-sürgősebben beszüntesse a huszonnégyórás szolgálatot. A vasutaknál kétszeresen szükséges az éber, figyelmes szolgálat, erre pedig az álmos ember képtelen. A huszonnégyórás szolgálat után 24 órai pihenésnek kell következnie; csak nyerni fog tehát a vasut, ha megfelel a szolgálat és pihenés idejét. S adjon e mellé minden 8-10 napon egy teljes 24 órás pihenő napot, Ezt méltán megilletik azok a vasuti alkalmazottak, akik az állomáson teljesítenek szolgálatot.

A világ munkásai a munkaórák leszállítását követelik minduntalanul. És ha a társadalom valamennyi osztályának munkásai, kik minden felelőségtől ment gépies munkát végeznek, majdnem mindenütt nyolc órát dolgoznak 24 óras napon, hát az hiszem csak méltányos a vasutasok felelőségteljes munkájoknak 12 órára való leszállítása.

Bizunk az államvasutak igazgatóságának nemes gondolkodásában és hisszük, hogy egyrészt a nagyközönség élet és vagyonbiztonsága, másrészt a saját alkalmazottjainak az emberi erőt meghaladó munka felszabadítása céljából a huszonnégyórás szolgálatot a legrövidebb idő alatt beszüntetni fogja.

A Dunántul irásban és képben.

(Dunántuli Közműv. naptár az 1902. évr.)

Az ország egyik legnagyobb kulturálgyletének a Pallavicini Ede őgróf elnöklete alatt működő „Dunántuli Közművelődési Egyesület” nek 10 éves fennállása alkalmából díszes irodalmi vállalat jelent meg az egyesület titkára dr. Fodor Oszkár szerkesztésében, A vállalat címe: A Dunántul

irásban képben és célja, hogy az olvasó közönségnek irásban és képben bemutassa azokat, kiknek jelentékeny részük van abban a békés harcban, melyet a D. K. E.* a magyar faj megtartása érdekében kifejti, és hogy felhívja a társadalom figyelmét ama nagy feladatokra, melyeknek megoldását a „Dunántuli Közművelődési Egyesület” anyai lelkesedéssel és áldozatkészséggel munkálja. Hogy a hazafias vállalat nagyobb kelendőségnek örvendjen s hogy jövedelmével gyarapítsa a „D. K. E.” vagyonát, a szerkesztő jövő évi naptárral és tiszticimzárral is kibővítette a munkát. A díszes kötet, melyek czimlapját Vajda Zsiga, a jeles festőművész rajzolta, az irodalmi, művészeti és politikai világnak ama jeleseit mutatja be, kiket a Dunántul adott a közéletnek s bemutatja ezenkívül a Dunántul egyes vidékeit sikerült képekben. Az élet és jellemrajzok valóságos forrásmunkává teszik e kötetet az irodalom történészek számára; a szépirodalmi dolgozatok s a szép illusztrációk pedig kelendő olvasmányá teszik.

A kötetbe irtak: Abonyi Árpád, Balla Miklós, Hajdú Miklós, Igmándi Mihály, dr. Konkoly-Thege Miklós, Makai Emil, Pakots József. Becses közlemény ezután Berzeviczy Albert előadása, melyet Bernardino Luiniról s követeiről tartott az Országos Képtárban, a melyet Luininak a milánói Brera képtárban őrzött remek képe: Szűz Mária Jézussal illusztrál: ismertetés a vándorkönyvtárakról, amely intézménynek hazánkban való meghonosítója éppen a „D. K. E.” továbbá dr. Molnár Gézáról „Milyen zenét hallgassunk?” Arczképpel és életrajzzal bemutattnak e kötetben a „D. K. E.” megteremtője és első elnöke Széll Kálmán, az egyesület mostani lelkes vezetői Pallavicini Ede őgróf és Rákosi Jenő, továbbá Vaszari hercegprímás, Walassits Gyula kultuszminiszter, Berzeviczy Albert, Fehér Ipoly pannonhalmi főapát, Antal Gábor dunántuli ev. ref. Gyurátz Ferenc dunántuli ág. ev. püspök, Vészi József, Szalay Imre, Porzsolt Kálmán a „D. K. E.”-nek 10 év óta főtítkára, dr. Fekete Ignác, báró Fejérváry Imre, Fenyvessy Ferenc, gróf Laszberg

Rezső, Nagy Jenő, Reiszig Ede, Sárközy Aurél, gróf Széchenyi Emil, Tallián Gyula dunántuli főispánok, dr. Baán Endre, Maár Gyula alispánok, Károlyi Antal Tornay Károly orsz. képviselők. A kötetet 20 remek illusztráció tarkítja, ezek között felemlítendő az ó-gyulai csillagvizsgáló több képe, Szinnyei Merse Pál festménye: A falu alatt, a pannonhalmi apátság több sikerült képe, képek a dunántuli hadgyakorlatról, a tatai vár, a magyarvári kir. gazdasági akadémia. — A kötet ára 2 korona. Megrendelhető a „Dunántuli Közművelődési Egyesület” irodájában (Budapest. VIII., Kerepesi-ut 43.) vagy az egyesület főpénztárosánál dr. Fekete Ignácnál (V., Béla-utca 3.)

HIREK.

— Az évnek is vége felé járván, tisztelettel kérjük helybeli előfizetőinket e negyedre szóló nyugtáik kiváltására, a vidékieket pedig a hátralékok mielőbbi beküldésére és az előfizetések megújítására.

— Hymen. Schön Manó dr. kaposvári ügyvéd, a mult szombaton váltott jegyet Kaudersz Ferencz kis-czelli magányzó fogadott leányával, a kedves műveltségű Katicza kisasszonnyal.

— A kis-czelli közkórház alapozási munkálatai Stetka Péter ismert jóhírű vállalkozó mérnök vezetése mellett serényen folyik. Ha az időjárás nem fog akadályt okozni, akkor a munkálatokat ez év végéig befejezik. A napokban volt alkalmunk meggyőződni, arról a felületes és veterék könnyelműséggel készült slendrián munkáról, melylyel a kis-czelli közkórházat építették drága pénzen.

— Iparos Ifjak Önképző-köre. A kis-czelli iparos ifjak, egy alakítandó „Önképző-kör” létesítése végett a mult vasarnap élénk, látogatott gyűlést tartottak a „Korona”-szállodában. A gyűlésen egyhangulag Tóth Antal szabómestert választottak meg elnöknek. Tudósítónk szerint a gyűlésen zajos jelenetek is fordultak elő, mit a jelenvolt kereskedő-segédek provokáltak azzal, hogy az alakítandó Önképző-kör címe: „Kereskedő és Iparos Ifjak Önképző-köre” legyen. A többség ezt elterelte. Mi a magunk részéről igazat adunk az iparos ifjaknak, ők vannak többségben, ők indították meg a mozgalmat, így illő, hogy az újkor „Iparos Ifjak Önképző-köre” címet kapjon. Esetleg lehetne: „Iparos és Kereskedő Ifjak Önképző-köre” címen létrehozni.

A kis fiu ügyességével bámulatra ragadta az uralkodót és nejét. A legnehezebb és leggyorsabban pergő darabokat oly könnyűséggel zongorázta, mintha előre betanulta volna.

Mikor a multság elvésződött, bejöttek a terembe Mária Antónia és Karolina kishercegnők. Karon fogták anyjuk intésére a kis fiut s vezégtették szobáról-szobára. Megmutogatták neki minden ékezt, szépet, ami csak a királyi lakban volt.

Mikor a megszemlélést megunták, játszani kezdtek. Bujósdit játszottak. Azonban nagy szerencsétlenség történt, mely legalább egy időre megakasztá a játék kerekét. A szerencsétlenség az volt, ami ugyan máson is megcsik gyermekkorában, hogy Mozart egyik főhercegnő által üldözötte a tükörsíma padlón, melyhez otthon nem szokott, elfeszott és orrára bukott.

— Mialatt Karolina hercegnő a széken-pirtól égett, hogy e dolog miatta történt, a fiu elébe állt s nevetést erőltetve gunyolódott, Mária Antónia odalépetve fölemle a padlóról és piczi zsebkendőjével letörölvén könnyeit, minden ékesszólással előszedte, amivel egy társát vigasztaló gyermek bír.

Ragyogó szemekkel nézett Mozart a bajos leánykára s nagykomolyan mondá:

— Antónia, te jó és részvételtjes vagy; ilyen nő kellene nekem egykor. Tudod mit? Elveszek.

A kis hercegnő egy gyermek egész ártatlanságával és örömeivel futott a nagy uralkodónőhöz:

— Anyám, anyám, hallod, Mozart el akar venni, az szép dolog lesz.

— Nos, — válaszolá mosologva a császárné, — a fiunak nincs rossz izlése s nem megvetendő férj lesz számodra, ha korával halad együtt művészte. Hozd be csak vőlegényedet.

A két gyermek karöltve jelent meg a császárné előtt.

— Mond csak, Amadé, miért akarod éppen Tónt s nem Linát, hisz az is éppen oly jó leány?

— Hja, jó császárném, az a Karolina nem kell nekem nőül. Ő volt oka, hogy elcsem és megütöttem magamat. Aztán ott hagytott és ki-nevetett. De Antónia jó s mivel jó szíve van el is veszem.

— Ez szép tőled, de ha nőül akarod venni, oly szép ruhát legyen mind egy főhercegnék.

A kis fiu szomoruan suté le szemét s így szólt:

— Az nekem nincs, atyám nem adhat, mert a hegedű nem hoz be annyit. Szegény vagyok s Antóniának így kell hozzám jönni.

— Azt bajosan teszi meg, mondá a császárné, kérdézd csak meg!

Mozart hevesen futott a gondolataiba el-medyédt kis hercegnőhöz s kérdezé:

— Ugy-e, eljössz így is hozzám?

— Természetesen, — volt a válasz; hozzád és senki máséhoz.

A császárné nevetett s elküldé a kicsinyeket, hogy tovább játszanak.

Következő reggelen udvari fogat hajtott ujra a „Chér ökör” felé, s abból egy császári kamarás lépett ki. Olyan ruhát hozott a kis Mozartnak, milyen csak főherceget illet meg. E diszruhában aztán a kastélyba ment, ahol kis menyasszonyának bemutatá. Széles aranyhímzésekkel teli ruhát, selyemharisnyát, csattos-csizmát viselt. hóna alatt háromszögi kalapja és oldalán kardja volt.

Mikor megnőtt, más gondolata lett. Nagy művész vált belőle, megnősült s özvegyének irónyai között megtalálta a császárnénál tett látogatását ábrázoló olajfestményt, mely a császárné parancsára készült.

— **Vádálá helyezés.** A szombathelyi kir. törvényszék vádtaácsa, mult szombaton tartott tanács ülésén a gyombukotti kis-czelli takarékpénztár összes igazgatósági tagjait vétkes bukásért, míg Riedt Károly volt főkönyvelőt család bukásért vádálá helyezte. Itt említjük meg egyuttal, hogy a kir. törvényszék dr. Géfin Lajos kis-czelli orvos, mint a vb. kis-czelli takarékpénztár igazgatósági tagja ellen a vb. takarékpénztár jogutóda által indított 20000 koronás követelési ügyben a további vizsgálatot bszüntette.

— **Kegeylem a díjnokoknak.** Említetük már lapunkban, hogy az igazságügy-miniszter közel 1500 díjnokoknak az elbocsátását rendelte el új évre. Ugy látszik az igazságügy miniszteriumban még is megondolták a dolgot s némi humanitást vegyintek a ridegség közé. Erre enged következtetni legalább az igazságügy-miniszternek ama legutóbbi rendelete, amely rendeletben a díjnokok, ez állami igazvonó páriák m. kir. állami életet márczius 1-ig meghosszabbította. Tehát nem a zordon télben dobják ki őket a nagy világűrbe, hanem hogy egy kis poézis is legyen benne, a fák rügyezésekor és az ibolya fakadásakor mehetnek koplalni.

— **Felolvasás.** A Jánosházai Társaskör ifjúsága a sziveségből közromüködő urakkal f. évi december havának első napján a Társaskör helyiségeiben felolvasást estélyt tart. Műsor: 1. Felolvasás. Tartja: Fótiszt. Törzsök Vilmos ur. 2. „Vermes bucsudala” (a saeckingi trombitásból). Magyar dalok. Hegedűn előadja: Kemény Simon ur. 3. „A magyar hölgyekhez” (Vörösmarty.) Szavaltja: Esső Andor ur. 4. „A czilinder” (Jaqes Normand.) Előadja: Bévardy Gyula ur. 5. Quartett. Éneklők: Gyarmathy János, Horváth Ferencz, Kemény Simon és Törzsök Vilmos urak. Kezdeté este félnyolcz órákor.

— **A vármegyei restauráció.** A vármegyei tisztviselők most a legfontosabb dolog széles Magyarországon. A korteskedések megindultak már mindenütt. Vasvármegye december hó 19-én választja meg tisztviselőit. A vármegyénel egyike a legfontosabb állásnak a főjegyzői állás betöltése. Ez állásra Vasvármegye az egyedüli komoly jelölt: Jánossy Gábor arvszéki ülnök. Ez ügyben december hó 2-án, holnap, hétfőn, nagyszabású értekezlet lesz Szombathelyen. A Jánossy Gábor jelöltségét támogató megyebizottsági tagok a holnap tartandó értekezletre az alábbi felhívást bocsátották ki: Vasvármegye törvényhatósági bizottságának m. t. tagjaihoz! A decz. 19-én tartandó bizottsági tisztújító közgyűlésen betöltendő lesz a főjegyzői állás is. Nagyonfontosságú kérdés az, hogy kit emeljen a törvényhatóság bizalma a főjegyzői székbe, melynek szerencsés betöltése lényegesen hozzájárul a vármegyei adminisztráció eredményes működéséhez. A főjegyző a vármegye tolla, a vármegye legfontosabb határozatainak fogalmazója, feliratainak szerkesztője, szóval a főjegyzői állás oly férfiu kiván, aki közigazgatási képzettsége mellett egyformán rendelkezik a szó és toll felett. Mindig kiváló sulyt helyezett a törvényhatósági bizottság ezen állás betöltésénél arra, hogy ezen tulajdonságok a főjegyző személyében meglegyenek. Ezen szempontok és egyedüli a törvényhatóság érdekének mérlegelése vezetik akkor, mikor igaz elkésedéssel tömörülnek Jánossy Gábor arvszéki ülnök főjegyzői jelöltség körül, arra kérven a m. t. bizottsági tag urat, hogy nagybecsü szavazatával jelöltünk zászlóját biadaira segíteni és f. é. decz. hó 2-án, a közgyűlés napján d. e. 9 órákor Szombathelyek, a „Szabaria”-szálló nagytermében ez ügyben tartandó értekezleten megjelenni méltóztatassék.

— **Erzsébet bál.** Mint halljuk a kis-czelli Erzsébet-nőgyelet erősen készül már a farsangon megtartandó nőgyeleti bálra. Ez ügyben már értekezlet is volt, Weisz Kálmán né urnó elnöke alatt. Jó lesz sietni hölgyeim, mert a jövő évi farsang ugyis igen rövid lesz.

— **Körvadászat.** A kis-czelli vadásztársulat a mult pénteken tartott hajtóvadászatot, amely alkalommal terültre került 105 nyul és 49 fogoly. A vadászat befejeztével vacsorára a „Korona”-szállodába jöttek össze a vadászok.

— **Hideg hivatal.** Akik mostanában a kis-czelli szolgabírói kivatáiban megfordultak, egybechangol az azt vallják, hogy ott valóságos szibériai hidegség uralkodik s akinek ott van dolga,

jól teszi, ha bundába megy a tárgyalásra. Mi úgy tudjuk, hogy a kis-czelli szolgabíró, iroda-átalány és fűtész ezimen 120 frtot kap a nemes vármegyétől. Ebből az összegből 2 szobát fűtteni és az összes iroda-zerékert beszerezni, bizony nem igen tellik. Talán jó volna, ha a fűszolgabíró ur, ezt tudomására hozná a nemes vármegyének.

— **Támadás egy bíró ellen.** A legutóbb lefolyt követválasztás óta Sipkovics Károly szergényi lakos állandóan üldözi testvérét, Sipkovics László szergényi bíró, amiért ez Maróthy László dr.-ra szavazott. Ahol csak alkalom volt rá, gunyolta emiatt, sőt megveréssel fenyegette. A multkor Magyar-Gencsen támadta meg a bíró, akit jóbáratái meentették mega biztos megveréstől. A héten szerdán este a szergényi korecsmában üldögtél egyedül Sipkovics László bíró, amikor hirtelen feltárlt az ajtó és azon botokkal felfegyverkezve belépett Verrasztó János és Sipkovics Károly s minden szavaltás nélkül megtámadták Sipkovics Lászlót s botokkal sulyosan elverték. A korecsmáros végre közbelépett, de ekkor meg fejszét fogott Sipkovics Károly testvére és csak nagy nehezen lehetett tőle elvenni. Végre is a bíró elmenekült a korecsmából lakására, de még ott sem volt nyugsága, mert támadó utána mentek és a saját házából is menekülnie kellett. Az ügyet fejlelenti a büntető bíróságnak.

— **Betörők garázdalkodása.** Szerdán virradóra betörők garázdalkodtak Kis Czellen. Éjfélt után 2—3 óra között feltörték Heimler Ignác fűszerkereskedő üzletét és ott kiürítették a kézi pénztár tartalmát, melyben mindössze 5—6 korona ércpénz volt, magukhoz vettek egy csomó szivart is már, miközben a bolt mellett alvó család észrevette a betörést, lármát ütöttek és a betörők elszaladtak. Innét a betörők a Rózsaféle Kossuth Lajos-utcai vegyeskereskedésnél próbáltak szerencsét. Szerencsésük azonban itt sem volt, mert a vasutról jövő alkalmazottak megzavarták munkájukban és innét is tovább állottak. A Rózsaféle üzlet ajtaját is feltörték, de bennmi az üzletbe nem volt már idejük, kénytelenek voltak tovább menni. A betörők egy látszik még a kettős balszerencse sem riasztotta meg és harmad izben feltörték Tóth Antal szabómesternek a kirakatját. Itt a kirakat ablakon át hatolt be az egyik tolvaj, míg a másik kint az üzlet előtt, az utcán állott ért és az ablakon át a társa által kiadott kész férf ruhákat vette át. Itt is rajta vesztettek, mert Heimler fűszerkereskedő fia, Stern helybeli fiáckerossal a náluk történt betörés után a betörők keresésére indult és épp akkor értek Tóth Antal üzlete elé, mikor a betörők megrakodva ruhával futásnak eredtek. Heimler és Stern üldözöbe vették a betörőket, kik azonban a náluk volt ruhákat egy mellény és egy nadrág kivételével eldobták és futással menekültek üldözők elől a nemes-dömölki temető felé. A betörők által eldobált ruhákat az üldözők összeszedték, bezörgöttek Tóth szabómesterhez és a ruhákat átadták. Ez ellopott mellény és nadrág értéke körülbelül 30 korona. Sajátságos, hogy a betörők garázdalkodást Tóthéknál senki sem vette észre, daczára annak, hogy a bolthelyiséget a segédek és tanoncok szobájától csak egy üvegajtó választja el. A betörők ezután Fuchsz Dávid kereskedőnél próbáltak szerencsét Nemes-Dömölkön, de itt sem volt több szerencsésük, innét is menekülnie kellett. A csendőrség erősen nyomozza a vakmerő betörőket s már másnap, szerdán délelőtt letartóztatott egy fiatal oláhczigány legényt, kit a betörésben részesnek vél. Ami értesülésünk szerint a betörők valószínű oláhczigányok voltak, kik az éjjel 1/1 órákor Szombathely felől érkező vonattal jöttek Kis-Czellebe és erősen bevolt a fejük kötözve és pólálva nagy kendővel. A hír szerint egyik egy magas, csontos, míg a másik egy alacsony vézna kinézésű volt.

— **Árverés a vasuton.** Az utasok által a vasuti kupékban visszahagyott ruhaneműek, botok, esernyők stb. tárgyaknak az árverése szerdán volt a kis-czelli állomáson. Az árverésen számosan vettek részt és nem egy esetben caczagató jelenetek fordultak elő az árverésre kerülő tárgyak előmutatása és az árak kikiáltása alkalmával. Diskrét női ruha darabok, melyek között számtalanszor egy egy „testgyenesítő prés” (magyarul: „mieder”) is fordult elő, az árverező férfi világot hangos kacajra fakasztja és különféle megjegyzésekkel kísér természetesen. A szerdai árverésen a többiek között eladásra került egy női bársony kézi táskája is. E piros bársony kézi táskája a sok pipere szeren kívül egy drága tárgyat is tartalmazott. Egy egész felső szájpaddal alabastrom fehérszínű gyöngysor fogakkal. (Tulajdonosnője, bizonyára fajdalmas könnyeket hullatott érte, mikor edes álom után, tudtára ébredt az őt ért nagy csapásnak.) E gyöngysorsorért bizonyára kikellett fizetni vagy 50 koronát

és R. polgártársunk, azt a drága kézi táskát, összes tartalmával együtt 65, mond: — hatvanöt krajczárért vette meg. A várost az árverésen Rozenheim előjáró képviselte.

— **Aszfalt betyárok.** A fűszolgabíró ur figyelmét felhívjuk a kis-czelli aszfalt betyárookra akik estünkint 8 órától kezdve a Kossuth Lajos utcát egész a vasut állomásáig elleplik. Ez időben maganos nőnek az utcán végig menni éppen nem tanácsos, mert az aszfalt betyárok léptenyomon kísérik s különféle trágár szavakat sugdosnak fülebe, esetleg hangosan utánnuk kiáltanak. A mult hétén egy vasuti altiszt volt kénytelen egy szegény nőt a védelmébe venni, ki a vasutára igyekezett, de az aszfalt betyárok utját állták. Hasonló jelenetek naprenden vannak a Kossuth Lajos-utcában és a vasuti állomás előtt téren. Ajánlatos volna az aszfalt betyárokat egy kis mőresre tanítani.

— **Garázda oláhczigányok.** Nemes-Magasiól írja levelezőnk, hogy ott a napokban három oláhczigány valóságos vandálistmust vitt véghez a mezőkön. Fiatal fákat vágta le és a vetéseket legettették végig a mezőkön és tipratták agyon. A lakosság végre tömegesen ment ki a mezőre a garázda czigányok üldözésére, mit ezek idejekorán észreveve, lovaikra ültek és elváltak. Két czigány asszonyt azonban sikerült közüllik elfogni, kiket bekísértek a községvához és az időközben értesített magyar-gencsi csendőrség vett pártfogás alá. A csendőrség a czigány asszonyokat megmotozta, náluk egy női aranyórárt talált. Ezután a czigányok hátrahagyott koszeit kutatták ki a csendőrség. A koscsikban végszámra találtak vásznat és egyéb szines lemekeket. A czigány asszonyoknál talált női aranyóra. Gál Lajos jákfai lakos tulajdona, hol nemrég betörést követtek el s több ékszert loptak. A megugrott czigányokat a csendőrség erősen keresi, de eddig még nem akadtak reájuk. Erdesek, hogy a megmotozott, czigány asszonyoknál a csendőrség két olyan tolvaj-kulesot is talált, amelyekkel bármely ajtózárat, minden nehézség nélkül kilehet nyitítani.

— **Tolvajlás Házi Samu magyar-gencsi lakos Hónig Samu tulajdonát kepező téglából lassacsak néhány darabot el-cellopogattott.** Folyó hó 20-án azonban rajt vesztett, mert a lopásn mecsipték és átadták a csendőrségnek.

— **Tűzvész.** Simonyiban folyó hó 24-én éjjeli 2 órákor — a nagy viharban — Rempört Ferencz pajtája kigyulladt és a tűz néhány percz alatt annyira elterjedt, hogy a faluban egy egész ház sor lángban állott. — A mentésről a nagy viharban — szó sem lehetett. A kár meghaladja az 13000 koronát. A csendőrség a nyomozást megindította és kiderült, hogy a gyújtogást Kis Sándor simonyi lakos gondatlansága okozta. Ugyanis, midőn becsipett állapotban hazafelé botorkált, Rempört Ferencz házánal éke-lenül elkezdett lármázni, mire az éjjeli grök rendszerre akarták szorítani. Eközben Rempört pajtája már kigyulladt, mialatt Kis már keréket eldórt.

— **Dukasz és Goldberger szombathelyi jóhírnevű divatúró czégnék lapunk mai számában található hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.**

— **Állampénz a megyéknek.** Az 1902. évi költségvetés 522 437 korona póthitel kér a vármegyék közigazgatási, árva- és gyámhatósági kiadásainak fedezésére. A póthitel részben a vármegyei alkalmazottak fizetéscmelésére fordítják. Ez összegből az alispánok és főorvosok uti átalányát vármegyék trütelétek és népességének, valamint járási számanak figyelembevételével állampénz útján 1200, 1400 és 1600 koronára, a fűszolgabíró és járásorvos uti átalányát ország-szerte 1000, illetőleg 500 koronán és a fűszolgabírói iroda és irodabérelányát 500 koronára emelik fel.

Tűzifa- és köszéneladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a téli időnyre nagy raktaírtartok: **száraz tűzifából, ajkai, wiesi, köflachi és porosz köszénekből** és a legjutányosabb napi árákon bocsátom forgalomba.

Tisztelettel

Altstädter József

Kis-Czell.

